

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a șaptea după Sfintele Paști, a sfinților părinți de la Sinodul I Ecumenic

Duhul Adevărului, lucrarea Lui voiesc Eu, Domnul, s-o deslușesc în ziua aceasta de pomenire a sfinților părinți, a celor ce Mi-au întărit biserica întru Duhul Adevărului, Care Se desăvârșește în cei blânzi și smeriți cu inima, în cei cu mare lepădare de sine, care știu să Mă urmeze după adevăr.

Găsesc veghe în porți, și Mi se deschide când bat, când vin și bat. Eu bat când vin, căci pe dinăuntru se deschide ușa ca să intru, și tot așa și Eu deschid când bate omul, când bate cel ce știe să bată, iar cel ce nu știe cum să bată după rânduială, aceuia nu i se deschide, că e veghe mare în cer pentru aceasta.

Mulți bat la multe uși între cele văzute și cele nevăzute. Când văd că omul umblă pe multe cărări, și vine și mai bate și la ușa Mea, nu-i deschid celui viclean. Eu deschid celui ce după adevăr Mă urmează, prin lepădare de sine și prin purtarea crucii, nu prin cerere la Domnul și atât. O, nu se poate la Mine așa cum vrea cel ce bate, ci se poate după legea fiecărei uși, iar ușa pentru cele din cer Eu sunt, și Mi-i cunosc pe-ai Mei, pe cei ce Eu îi păstoresc, și-I cer Tatălui pentru cei păstoriți de Mine, așa cum am cerut acum două mii de ani pentru cei ce Tatăl Mi i-a dat din lume ca să-i păstoresc.

Pun în ziua aceasta învățătură sfântă în cartea Mea, care se împarte ca să fie cunoscută învățătura Mea. Sunt înconjurat la masa de cuvânt de sfinții părinți, care Mi-au întărit biserica împotriva duhului viclean, a celor îngâmfați în duhul lor cu privire la dumnezeirea Mea și la toate rânduilele sfinte ale bisericii Mele jertfitoare prin iubire. Grăiesc cu grai frumos ca Dumnezeu. Graiul Meu seamănă cu Mine, și grăiesc frumos. Am grăit mereu frumos. N-am grăit urât nici cu Pilat, nici cu Iuda, nici cu Caiafa, nici cu cei vicleni, care slujeau în vremea aceea, ci am grăit adevărul, iar adevărul este frumos, este cel frumos.

Duhul Adevărului este grăirea Mea, și am spus prin cuvânt că voi grăi pentru cei ce zidesc și tot zidesc zidiri de închinare pentru cei ce se închină lui Dumnezeu. O, în zadar zidesc, căci aceste zidiri nu înseamnă Dumnezeu dacă în ele nu învață omul ce înseamnă Dumnezeu, ca să știe omul apoi să se închine în duh și în adevăr, în Dumnezeu, căci Duh este Dumnezeu, nu zidiri de piatră este El. O, măcar de-ar fi păstrate sfințite și sfinte apoi aceste zidiri, dar în ele intră omul care nu iubește pe Domnul, omul cu viață păgână intră în ele, pentru că sunt ale oamenilor, nu ale Domnului aceste zidiri, căci adevărații închinători sunt cei ce-și închină Domnului viața și rugăciunea, nu sunt cei ce merg la locuri de închinare unde toată lumea merge, căci pentru lume, nu pentru închinători sunt zidite aceste zidiri. Când cezarii își iau dreptul peste cele dăruite Domnului pe pământ între oameni, o, nu mai sunt ale Domnului aceste zidiri, ci sunt sub puterea omului, iar Duhul Adevărului Se depărtează, și merge cu cei ce se închină cu viața lor lui Dumnezeu, căci rar să mai poți găsi prin vreme împărat peste oameni care să-I dea toată cinstea lui Dumnezeu, și drept pentru cele închinare Lui între oameni, căci duhul viclean stă în toate inimile, iar cei vicleni sunt cei ce se tem de adevăr și sunt cei ce mint din pricina temerii de adevăr.

O, nimeni nu-i poate da omului libertatea de sub vina lui, nimeni, decât adevărul cel despre el, dacă omul se alege apoi de partea umilinței de duh. N-are omul umilință. Zadarnic are credință, zadarnică îi este chiar și iubirea lui de Dumnezeu, zadarnice toate, dacă n-are umilință omul, căci unde nu este umilință pătrunde pe neașteptate satana peste toate cele bune din om, și îl scoate vinovat de viclenie pe om. De aceea Eu l-am povățuit pe creștin și i-am spus să nu măsoare el, nici pentru el, nici pentru fratele său, și stau acum și privesc cum ascultă el ceea ce

Eu l-am învățat, și îl văd cum uită și îl văd cum îi cere socoteală celui de lângă el, așa cum Marta Mi-a cerut socoteală pentru Maria, și a primit învățătură pentru această măsurare a ei.

O, e greu să iasă duhul viclean din om. Îi stă la îndemână omului acest duh, și s-a învățat cu el omul, dar Eu le spun celor ce se pretind că sunt creștini, și le spun așa: Nimeni să nu viclenească cu limba lui, nimeni să nu spună că iubește, că cinstește pe Domnul dacă celor din jurul lui nu le face asemenea. Și nimeni să nu spună că iubește pe Domnul și că ceilalți nu-L iubesc, ca să-și ia dreptul să le ceară acelora socoteală. O, nu așa se câștigă suflete de partea Domnului, ci cu înțelepciunea iubirii și a răbdării care se naște din iubirea dintre frați, o, și cât aș vrea și câte aș avea de deslușit celor ce au venit și s-au dat sau se dau lui Dumnezeu alături cu fiii cuvântului Meu pe cale! Eu nu pot fi părtinitor, căci Duhul Adevărului este însoțitorul Meu, și este Acesta plin de iubire și de iertare pentru cei ce iartă, pentru cei ce iubesc. Și iată, părinții sfinți dau în ziua aceasta povață cerească creștinilor care iau calea Domnului, calea împărăției cerurilor pe pământ. Îi am de-a dreapta Mea pe sfinții cei sărbătoriți, și le dau bucuria de a povățui biserica Mea, căci au iubire pentru Mine și pentru ea ca părinții adevărați, care au suferit pentru adevăr, pentru Duhul Adevărului Cel despre dumnezeirea Mea, care a fost pusă la îndoială de cei vicleni în vremea acestor sfinți, căci a sunat trâmbița împărătească și i-a adunat laolaltă în sobor pentru deslușirea adevărului dumnezeirii Mele, și au biruit sfinții Mei, au biruit pentru Mine, căci au fost ei cei adevărați. Amin.

— *O, adevărate sunt lucrările Tale prin sfinții Tăi, Doamne al sfinților! O, mare și înalt este locul locuinței Tale din vremea aceasta pe vatra neamului român, unde se împlinește cuvântul Tău cel despre adevărații închinători, care nu umblă pe drumuri și pe la case de închinare, și nici în Ierusalim, de unde Tu ai fost alungat și stârpit de poporul iudeu, de stăpânitorul acestei lumi, ci numai în duh și adevăr ridici Tu Ție închinători.*

O, nu mai sunt azi locașuri ținute în sfințenie, Doamne. Nu mai este dreptul Tău în locașurile de biserică. Noi ne-am tras în Tine, Doamne, ne-am dus în locuri pustii de oameni, ca să fim numai ai Tăi, sau am stat între oameni ca în pustie, și am stat întru Tine, Doamne, nu în lumea aceasta am stat. Le spunem celor ce se apropie să îmbrățișeze sfințenia și Duhul Adevărului, și îi învățăm pe ei din cer duhul umilinței, că iată, n-are omul umilință, se rușinează să stea umilit înaintea Ta și înaintea oamenilor.

O, să nu iasă de sub vină creștinii! Să nu-și piardă umilința pentru care vin spre Tine ei, ci să și-o crească clipă de clipă, că fără umilință este viclean creștinul. Rugăciune și nădejde, credință și iubire, răbdare și iertare, toate prin multă umilință lucrate, aceasta are de lucrat în toată clipa cel ce se aduce Ție ca să fie creștin după adevărul a toate. Creștinul să nu se aplece spre duhul vicleniei ca să-și piardă pocăința. Nu-i trebuie notă bună creștinului și bucurie de la notă bună sau liniște și mulțumire pentru acestea, o, nu-i trebuie notă de la cei din jur, ci îi trebuie notă bună la pocăință, Doamne, căci pocăința își strânge bunătate de la cei din jur. Nu este creștin mai frumos, mai ușor de purtat de sufletele din jur, ca și cel ce-și păstrează prin toată purtarea lui cea dinăuntrul lui și cea din afara lui pocăința și duhul ei cel lucrător la vedere. Nu trebuie rostite cuvinte de pocăință, ci lucrarea pocăinței trebuie, nu măsura ei cea prin cuvinte. Nimeni să nu-și pună notă singur, și nimeni să nu-și smulgă notă mare pentru el. Învățătura cea pentru creștini se naște din faptele lor, din prisosul sau din lipsa duhului frăției sau al jertfei frățești, iar această învățătură vine din cer, după ce privește cerul peste cei ce sunt biserică a lui Hristos pe pământ, iar Duhul Adevărului este Cel ce lucrează rugăciune și nădejde, credință și iubire, răbdare și iertare, toate cu multă umilință păstrate și lucrate de cei ce iubesc pe Dumnezeu.

Trebuie duh de umilință mare la creștini, o, Doamne. Îi povățuim pe cei greoi spre Tine, și care nu-și înțeleg neputința cu care vin și în care sunt, și îi povățuim spre o umilință frumoasă, căci din pricina lipsei duhului umilinței față de semenii, față de toți cei de pe pământ, față de cele din cer și de cele de pe pământ, față de toți cei drepți și de toți cei păcătoși, o, din această lipsă

de umilință, de aceea nu scapă omul de carne și de păcatul cu carnea în însăși carnea lui. Să-i povățuiască fiii poporului Tău pe toți cei care vin spre înviere, Doamne, și să le spună lor de purtarea crucii și de lepădarea de sine, care ajută omul să învieze din păcat.

O, ce frumos, ce dulce Te-ai rugat Tatălui pentru cei pe care El Ți i-a dat din lume ca să-i crești, pentru ca să fie ei ai Tatălui pe vecii! Trebuia să Te întorci de-a dreapta Tatălui după ce ai înviat, după ce ai plătit prin moarte și prin înviere răscumpărarea omului căzut din rai, și i-ai încredințat prin rugăciune Tatălui, Doamne, ca să-i păzească El pe ei în lume de duhul cel viclean.

O, să ia aminte fiii Ierusalimului nou, să ia aminte la rugăciunea Ta pentru cei dați Ție de Tatăl din lume, și care au rămas în lume după ce Tu ai plecat la Tatăl. Să învețe să se roage și ei, să învețe din rugăciunea Ta și ei unii pentru alții, dându-se unii pe alții Ție prin rugăciunea unii pentru alții, Doamne. Ce am putea noi să-i învățăm mai frumos pe ei în ziua noastră de serbare? Dar Tu ai multe să le spui, și fă-Ți loc în ei și între ei, Doamne, și dă-le lor putere să-Ți deschidă când bați, că au mereu, mereu nevoie de facere, mereu, Doamne, mereu, căci omului îi este lesne să greșască, dar tot așa de lesne să-i fie să primească și povață.

O, fii binecuvântați acum, la sfârșit, să fiți Domnului zidire vie, vă învățăm pe voi priveliștea cea frumoasă înaintea cerului, și pentru care Domnul a strecurat mereu peste voi povață prin cei ce poartă spre voi pe cele ce Domnul le dă să vi le aducă spre împlinire. Ei nu grăiesc de la ei înșiși când grăiesc vouă, ci sunt trimiși spre voi. Deschideți-le lor, așa cum ei deschid Domnului când El bate ca să intre și să vi Se aducă vouă hrană! Noi, sfinții Domnului, am avut purtare sfântă înaintea Lui, în mișcări, în priviri, în grăiri, în simțiri, în duhul frăției, în rugăciune și în nădejde, în credință și în iubire, în răbdare și în iertare, toate cu frumosul umilinței lucrate înaintea Domnului. Fiți și voi asemenea nouă, căci părintele nostru, Pavel apostolul, a spus celor ce veneau spre Domnul: «Fiți următori mie precum și eu sunt lui Hristos!». În Duhul Adevărului strângeți-vă, și învățați învățătură cu învățător, și numai apoi veți putea frumos împlini acest duh și toată lucrarea lui, de la care duhul cel viclean piere și nu mai este.

Acum fiți binecuvântați de Cel ce binecuvintează pe cei ce-L binecuvintează pe El după adevăr. Amin.

— Acum, sfinți iubiți, să ridicăm cu toții mâinile părintești și frățești și să lăsăm puteri și binecuvântări peste cei ce în Duhul Adevărului învață de la Domnul și de la sfinți, și se arată apoi peste ei rodul învățaturii. Amin.

Rostesc măreață binecuvântare, Eu, Domnul, pentru săptămâna de lucru a pregătirii întâlnirii Mele cu oaspeți din patru zări sub cortul alb în Grădina Întâlnirii, la praznic de Rusalii cu cei care învață venind și dorind după plaiurile Mele de azi, unde Eu Mă port cu sfinții Mei, care M-au iubit în duh și în adevăr, nu în biserici de piatră, în care se strânge lume de tot felul ca să se laude cu nume de lume creștină, lume care nu are cine s-o învețe calea, căci cei ce se numesc pe ei înșiși părinți ai bisericii creștine nu stau în mijlocul turmei ca s-o ducă spre pășune așa cum am lucrat Eu și sfinții Mei peste turmă, ci stau aceștia pe scaune și sunt slujiți, și nu sunt slujitori nici ai Mei, nici ai celor ce umblă fără de păstorire pentru viața lor, și Mă doare această durere a Mea, Mă doare de două mii de ani, de când sfinții bisericii Mele tot sunt dați în lături de păstori vicleni, care nu-Mi pasc turma, dar Eu vin din cer cu sfinții Mei, și se împarte hrană din cer pentru cei credincioși ai Mei. Amin.

Binecuvintez cu vreme dulce pregătirea sărbătorii de Rusalii și praznicul zilei apoi.

Binecuvintez cu milă și cu ajutorare sfântă pe cei ce-Mi gătesc acest popas, cei din cer cu cei de pe pământ în sărbătoare sfântă, sărbătoarea Duhului Sfânt Mângâietorul, cu Care Eu voi coborî și Îl voi împărți pe El deopotrivă, și vor lua din El cei ce sunt pe potrivea Lui, adevărații Mei închinători vor lua din El. Amin, amin, amin.

3/16 iunie 2013